

и му вдъхвахъ неустранимо спокойствие предъ сжипцигѣ и непоколебима твърдостъ предъ страшната му участъ. Но стъпаніето на невинността му го обезсърчаше, когато отдалеченъ отъ шлюзовгѣ погледи отъ които черпаше мъжеството си, намбри са осамотенъ въ тъмницата.

Между туй важноста на тъмницата пропикваше леяна въ жилгѣ на Главка, който бѣ навикналъ едно време на стѣкакѣвъ видъ спокойствие и който никога не бѣ испыталъ суровината на живота, нито познаваше що е скръбъ . . . Увы! птиче бѣше ты едно време гордо и прекрасно! защо остави хубавия си и отечественъ Климакъ? защо са прости съ масличныгѣ си лѣсове, съ армоніята на рѣкыгѣ си? какво ли та очарува та раствори величественгѣ си крылѣ и прехвъркижъ къмъ страны негостепріемны и дивы като ги озари съ роскошныгѣ си цвѣтове, като услужаше невѣжеството имъ чрезъ благозвучното си чуруликаше? заради туй ты са олуви, улы! и грубо са отведе въ вертегъ тъменъ, *о користъ превъзмедлѣзина, користъ горда и недостойна за варваренія и неюстепріемнѣ този народъ!* (а) Увы! радостныгѣ ти славословія млькнажъ за съкоги! Злочестыгѣ гъркъ! единичкото му престѣпление съгосеше въ безмъртостта на благородныя му и живостенъ характеръ. Колко негодны бѣхъ първѣтъ му навицы за да го приговѣжъ за настѣщныгѣ мѣненія! Всклицаніята на простолодіето, което му са въсхищаваше когато минуваше на колесница изгнѣщенъ и гордъ ечахъ сега въ ушыгѣ му страшны и мъчителны. Добро и лицата на пріятелгѣ, другаргѣ му въ веселбыгѣ, са предста яхъ сега студены на фантазіята му, и не са намѣрваше нито единъ за да утѣши бѣдствіето на чужденца, който бѣ въкога предметъ на удивленіето и на ласкателството на стѣкиго челоуѣка! А пакъ вратата на тѣсныя му затверъ не щѣхъ да са отворѣжъ освѣтъ веднажъ, когато насилственната и безч стна смъртъ шыше да го посертше въ цирка. А ю а? . . . той не знаеше нищо за нея, нито пріе въкое съжелително отъ нея извѣстіе. Да ли го остави птя? да ли го мысли и тя повиненъ? а въ какво престѣпление въ убійство на брата ѣ!

Туй като помыслише той скръцаше съ зѣбы, и тежко стѣна-

(а) O troppo cara, o troppo ecelsa preda
Per si b. vb. ga gente e si vill. na!

Заблѣжва пта инскійгѣ преводителъ че на тѣзи Аріостовы стихове идеята изразява въсклицаніето на романиста.